

11. 11. svátek má Martin

Proč se zmiňuji o tomto dni, kdy svátek slaví Martin. Dle sdělení nejstarší občanky Nimpšova, která má 84 let, nepamatuje, že by v obci byl někdy narozen chlapec, který by nesl toto jméno. Až v roce 1985.

PO KOM SE JMENUJEME – ENCYKLOPEDIE ČESKÝCH JMEN

11. 11. – si připomínáme Martina z Tours, který se narodil kolem roku 316 v Sabarii (dnes Maďarsko). Jeho otcem byl vysloužilý římský voják, jenž chtěl, aby jeho syn zasvětil armádě život také – snad proto mu dal jméno Martin. A tak volky nevolky nastoupil patnáctiletý hoch do vojska. Nebyla to volba srdce, neboť chtěl být poustevníkem, ale své úkoly plnil přesně podle rozkazu, takže se z něho stal brzy důstojník.

Jednoho mrazivého večera se však jeho život od základu změnil. Římská armáda tehdy tábořila v Amiensu severně od Paříže. Martin jel na svém koni a u brány jej zastavil žebrák a prosil o almužnu. On však zrovna neměl peníze ani jídlo. Tu ho napadla spásná myšlenka: vzal svůj důstojnický plášť a rozdělil ho svým mečem napůl. Polovinu pak hodil žebrákovi, aby se aspoň mohl zahřát a odjel do tábora. V noci se mu zjevil ve snu Kristus a Martin slyšel, jak mluví k andělům: “ Tímto pláštěm mě oděl Martin, který je na cestě ke křtu. Cokoliv totiž kdo učiní dobrého jednomu z mých nejmenších bratří, mě učiní.” Tento hluboký zážitek Martina zcela změnil. Ihned se nechal pokřtít a opustil armádu. Vydal se do Poitiers, kde žil křesťanský učitel Hilarius, aby se od něho dověděl, jak dojít ke spáse duše. Po nějakém čase se Martin vrátil do Maďarska, kde se narodil, aby zde šířil křesťanství. Tam však bylo v převaze ariánství (popírali Kristovo božství, prohlašovali, že syn byl stvořen Otcem a nemůže mu tedy být roven), a Martin tak se svou misii neuspěl. Urychleně opustil zemi. Uprchl až na ostrov Gallinara (italská Riviéra), kde nějakou dobu žil jako poustevník. Okolo roku 360 jej k sobě povolal Hilarius, který se mezitím stal biskupem v Poitiers. Martin za ním skutečně přišel a v Ligugé si postavil poustevnu, která se později rozrostla ve slavný a v Galii vůbec první klášter. Časem se stal z Martina vysoce vážený a moudrý muž, a tak není divu, že jej v roce 371 povolali na biskupský stolec v Tours.

Den sv. Martina je pro mnohé lidi zvláštním datem. Mnozí se scházejí s přáteli anebo jenom zasednou se svou rodinou ke stolu, kde září martinská husa, svatomartinské rohy nebo podkovy. Obojí bývá velice tučné, protože lidé se podle dávných zvyků chtějí připravit na dlouhou a studenou zimu.

Martinskými rohlíky podarovávala děvčata své hochy. Velkým rohlíkem, plněným bílým mákem nebo povidly býval podarován čeledín, který odcházel ze služby.

Přání pro Martina

**Sníh jsi sice nedodal,
ale vína koštnout dal.
Dětem po chuti to není,
jen dospělí si toho cení.
Tak číši pozvednem
a k svátku popřejem!**

V loňském roce na Martina teploty lámaly rekordy. Bylo naměřeno + 17 °C
A co tento rok? Přijede na bílém koni?